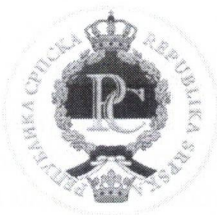

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
КОМИСИЈА ЗА
ЖАЛБЕ**

**REPUBLIKA SRPSKA
KOMISIJA ZA
ŽALBE**

Војводе Момчила бр.5 П.П. 1, 78 000 Бања Лука
телефон/факс: +387 (0)51 310 888, Е-пошта: info@komisijazazalbers.org

Број: 01-163-7/25
Дана: 04.12.2025. године

РЕПУБЛИКА СРПСКА
КОМИСИЈА ЗА УТВРЂИВАЊЕ СУКОБА ИНТЕРЕСА
У ИНСТИТУЦИЈАМА ВЛАСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ДАТУМ 05. 12. 2025

БРОЈ 02-981-S-2/25-18, O.S

БАЊА ЛУКА

На основу члана 17. став (5) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске („Службени гласник Републике Српске број 73/08, 52/14 и 90/23, у даљем тексту Закон), члана 1., 18. и 21. Пословника о организацији и раду Комисије за жалбе („Службени гласник Републике Српске број: 2/23), члана 194., 224. став (2) и (3) и члана 228. став (1) Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту ЗОУП), рјешавајући по жалби Велибора Марића, одборника Скупштини општине Модрича изјављеној против Рјешења Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске број: 02-981-С-2/25-14, О.С. од 16.10.2025. године, Комисија за жалбе на 34. сједници одржаној 04.12.2025. године д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

ПОНИШТАВА СЕ РЈЕШЕЊЕ Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске број: 02-981-С-2/25-14, О.С. од 16.10.2025. године. године и утврђује да се Велибор Марић, одборник у Скупштини општине Модрича, не налази у сукобу интереса.

О б р а з л о ж е њ е

Републичкој комисија за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске је дана 13.05.2025. године достављена иницијатива за утврђивање сукоба интереса више лица, између осталих и Велибора Марића, одборника у Скупштини општине Модрича, а у којој се наводи да је Велибор Марић син одборника Ристе Марића довео себе и свог сродника у сукоб интереса, јер је на конститутивној сједници одржаној 05.12.2025. године гласао за свог оца Ристу Марића приликом именовања за мјесто председника Скупштине општине Модрича, те да је дошло до повреде члана 2., члана 3. као и члана 9. став (и) Закона и Упутства за примјену члана 2. Закона.

Након спроведеног поступка Републичка комисија за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске је Рјешењем, број: 02-981-С-2/25-3, О.С. од 21.07.2025. године, утврдила да се Велибор Марић, одборник Скупштине општине Модрича налази у сукобу интереса.

Против наведеног Рјешења Велибор Марић је благовремено изјавио жалбу Комисији за жалбе путем Републичке комисија за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске с приједлогом да другостепени орган поништи ожалбено рјешење и утврди да се жалилац не налази у сукобу интереса.

Разматрајући наведену жалбу, Комисија за жалбе је утврдила да има основа да се поништи првостепено Рјешење и предмет врати на поновни поступак и одлучивање првостепеној комисији.

У поновљеном поступку првостепена комисија је дана 16.10.2025. године донијела Рјешење број: 02-981-С-1/25-12, О.С. са истом одлуком као и у претходном поступку и то да се Велибор Марић, одборник у Скупштини општине Модрича налази у сукобу интереса.

У образложењу Рјешења Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске се између осталог наводи следеће: да је слиједећи ставове и примједбе Комисије за жалбе затражила од секретара Скупштине општине Модрича податке о томе да ли је Велибор Марић гласао за избор свог оца Ристе Марића за предсједника Скупштине као и да ли обавља још неку повезану функцију са општином, а допис је упутила и Велибору Марићу да достави податке о функцијама које обавља. Даље се наводи да је секретар Скупштине доставио допис да је Ристо Марић изабран за предсједника на конститутивној сједници 05.12.2024. године и да Велибор Марић осим што је одборник не обавља друге функције повезане са општином, а Велибор Марић је потврдио да је члан два скупштинска радна тијела, али да нема друге функције. Такође се наводи да је из записника сједнице утврђено да је Велибор Марић присуствовао гласању и гласао „за“, чиме је подржао избор свог оца за предсједника Скупштине општине Модрича. Након изведених доказа првостепена комисија је констатовала да се у конкретном случају ради о гласању за сродника, оца, за избор за неку од јавних функција, да је обавеза одборника да одлучује непристрасно и у јавном интересу без утицаја личних и породичних односа, да гласање за оца за избор за предсједника Скупштине општине није објективно, јер је његов глас мотивисан породичним везама, а не објективним разлозима и интересима грађана, те је такво гласање сукоб интереса, јер се ради о угрожавању непристрасности, те је именовани требао да се изузме од гласања по овој тачки. Првостепена комисија се приликом доношења Рјешења позвала на одредбе члана 1. став (1), члана 2., члана 3., члана 4. тачка (а), члана 9. тачка (и) Закона.

Против наведеног Рјешења Велибор Марић је благовремено изјавио жалбу Комисији за жалбе путем Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске с приједлогом да другостепени орган поништи ожалбено рјешење и утврди да се жалилац не налази у сукобу интереса.

Подносилац жалбе између осталог у жалби наводи да првостепени орган није правилно провео поступак, утврдио чињенично стање, јер се у Рјешењу првенствено истиче повреда члана 9. тачка (и) Закона у којој није прописана забрана одборнику да гласа приликом избора за одређену функцију конкретно предсједника Скупштине општине Модрича, па ни за свог сродника ако је он из реда одборника кандидован нити је забрана прописана Пословником о раду Скупштине општине Модрича. Такође наводи да је као изабрани представник одборник у Скупштини општине користио право да гласа, па и за свог оца, јер му нити једном одредбом Закона и Пословника то није било забрањено. У коначници истиче да члан 3. став (1) Закона налаже да изабрани представник сам процијени да ли се његово поступање може цијенити као савјесно и одговорно и та обавеза савјесни и одговорне процјене представља разраду принципа дјеловања али да ниједном одредбом Закона изабраном представнику није забрањено да приликом избора на одређену дужност гласа за себе или члана породице осим ограничења у члану 6. став (2) Закона, те да првостепени орган није дао аргументовано објашњење на који начин је жалилац ставио приватни интерес изнад јавног тиме што је гласао за свог оца као кандидата за предсједника Скупштине општине Модрича, који се бира из реда одборника, није утврдио шта је то приватни интерес и на који начин је жалилац извршио утицај и искористио политичку моћ у приватне сврхе како би дошао до личне користи нити у чему се састоји та лична корист.

Достављену Жалбу путем Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске, Комисија за жалбе је запримила 07.11.2025. године.

Комисија за жалбе је, након што је размотрила жалбене наводе и садржај оспореног Рјешења утврдила да су жалбени разлози основани и одлучила као у диспозитиву овог Рјешења из следећих разлога:

Испитујући ожалбено рјешење Комисија за жалбе налази да је Републичка комисија за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске полазећи од утврђеног чињеничног стања погрешно примјенила Закон о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске.

Наиме, Закон у својим одредбама предвиђа забране које изабрани представник мора поштовати како не би био у сукобу интереса, јасно и недвосмислено предвиђа све радње изабраних представника, носиоца извршних функција и савјетника у обављању јавних функција чијим вршењем долази до постојања сукоба интереса.

Таксативно набрајање одредби закона које чини првостепени орган у свом Рјешењу, без навођења чињеничног стања из којег простиче повреда правне норме, оставља нејасним по ком правном основу се Велибор Марић налази у сукобу интереса.

У Рјешењу се првенствено истиче повреда члана 9 тачка (и) Закона која прописује да је изабраним представницима, носиоцима извршних функција и савјетницима забрањено користити свој положај како би утицали на одлуке законодавне, извршне и судске власти, те тако постигли личну корист или корист других лица, неку повластицу или право, закључили правни посао или на други начин интересно поговодили себи или другом лицу. Међутим, у поменутој одредби није дефинисана забрана одборнику да гласа приликом избора на одређену функцију, конкретно функцију предсједника Скупштине, нити је та забрана прописана Пословником Скупштине општине Модрича.

Велибор Марић, као изабрани одборник Скупштине општине Модрича је на првој конститутивној сједници користио своје право да гласа. У конкретном случају, неспорно је да је као кандидат за предсједника Скупштине општине Модрича био предложен Ристо Марић, отац именованог, међутим именованом ниједном одредбом Закона није било забрањено да гласа у тој ситуацији. Такође чланом 26. 27. и 28. Пословника општине Модрича прописан је поступак избора предсједника и потпредсједника Скупштине и начин гласања одборника гдје такође нису прописане забране да се гласа за сродника. Из наведеног произилази да је Велибор Марић могао да приступи гласању, те да се евентуална суздржаност у конкретном случају може посматрати кроз призму моралних и етичких начела проситеклих из чињенице постојања породичне везе, али не и законска обавеза која би имплицирала постојање сукоба интереса.

Надаље, побијано Рјешење не даје објашњење на који начин је Велибор Марић ставио приватни интерес изнад јавног, тиме што је изабран за предсједника Скупштине општине Модрича. Стављање приватног изнад јавног интереса подразумијева дјеловање на начин да се лична корист, добит или интерес користи на штету општег добра, друштвене користи или законски прописаног јавног интереса. То значи да неко свјесно или несвјесно користи свој положај, моћ, информације како би остварио своје личне циљеве чак и ако тиме крши закон, угрожава права и интереса других грађана, смањује ефикасност јавних институција и доводи до неповјерења грађана у институције. У конкретном случају није утврђено шта је то приватни интерес нити на који начин је одборник Марић извршио утицај и искористио политичку моћ у приватне сврхе како би створио предност конкретно свог оца, будући да се одлука о избор предсједника скупштине доноси натполовичном већином гласова од укупног броја одборника.

Такође, став Врховног суда Републике Српске заузет у Пресуди број: 11 0 У 015313 15 Увп од 01.02.2018. године је да одредба члана 3. став (1) Закона, принцип дјеловања, налаже изабраном представнику да сам оцијени да ли се његово поступање може окарактерисати као савјесно и одговорно понашање. Та обавеза савјесне и објективне процјене представља разраду принципа

моралних вриједности и етике, али ниједном одредбом закона није забрањено лицу да приликом избора на одређену дужност искористи право да гласа за свој избор или избор члана породице, осим ограничења наведеног у одредби члана 6. став (2) Закона.

Дакле, једина одредба Закона која се односи на забрану такве врсте јесте одредба члана 6. став (2) Закона искључује гласање изабраног представника о питањима која се непосредно тичу привредног друштва у којем он или члан његове породице има финансијски интерес и дужан је када се нађе у таквим ситуацијама, уздржати од гласања, те на сједници образложити разлоге зашто се уздржао од гласања, што овдје није случај.

С обзиром да је чланом 197. став (2) ЗОУП-а, између осталог, прописано да образложење рјешења садржи утврђено чињенично стање и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку која је дата у диспозитиву, то Комисија за жалбе налази да је првостепена комисија поступила супротно цитираном члану када је донијела оспорено Рјешење у коме није аргументовано образложила у чему се састоји сукоб интереса који му се ставља на терет, а из утврђеног чињеничног стања произилази да се Велибор Марић не налази у сукобу интереса, јер у проведеном поступку није доказано да је гласањем за предсједника Скупштине општине Модрича остварио предност за себе, своју породицу и друга лица или организације, те да на било који начин није приватни интерес ставио испред јавног у смислу члана 3. став (2) Закона.

Имајући у виду напријед изнесено, цијенећи све жалбене наводе, осим оних који не би утицали на другачије рјешење ове правне ствари, Комисија за жалбе је одлучила као у диспозитиву овог рјешења.

ПРАВНА ПОУКА: Ово рјешење је коначно и против истог није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Бањој Луци у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

ДОСТАВЉЕНО:

1. Странкама, путем првостепеног органа 2х
2. Републичкој комисији за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске 2х,
3. Спис Комисије за жалбе,
4. Материјал сједнице

**ПРЕДСЈЕДНИК
КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ**

Ранко Карапетровић, дипл. правник